Lietas Nr. 19320307725
K88-1271-25/19
ECLI:LV:LRT:2025:1003.19320307725.1.S

Latgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2025.gada 3.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Vladimirs Isajevs,

piedaloties prokurorei Ilonai Jermaševičai,

atklātā tiesas sēdē, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, izskatīja paātrinātā procesa kārtībā saņemto krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais /Persona A/, vadot transportlīdzekli tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas izciešanas laikā, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

/Persona A/ ar Dienvidlatgales prokuratūras prokurora 2024.gada 22.aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu, kas stājies likumīgā spēkā 2024.gada 3.maijā, noteikts pamatsods un papildsods transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem.

/Persona A/, tiesību ierobežošanas soda izciešanas laikā 2025.gada 25.septembrī pulksten 16.16, apzinoties, ka ar Dienvidlatgales prokuratūras prokurora 2024.gada 22.aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu viņam ir atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un apzinoties, ka vadot transportlīdzekli, viņš izvairās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, /Nosaukums A/ novadā, /Nosaukums B/ pagasta, /Nosaukums B/ pa /Nosaukums C/ielu, virzienā no /Nosaukums D/uz /Nosaukums E/, vadīja transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, un pretī ēkai Nr./Numurs A/ viņa vadīto transportlīdzekli apturēja Valsts policijas darbinieki.

Tādējādi /Persona A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un kvalifikāciju neapstrīdēja, nožēloja izdarīto un lūdza izskatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes izdarīšanas, apstiprinot, ka tiesas sēdē izskaidrotās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

[3] Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, tiesas sēdē apsūdzētais pilnībā atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, tiesa nolēma pierādījumu pārbaudi lietā neveikt.

[4] Raksturojot sevi, tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka vainu atzīst un nožēlo izdarīto. Viņam ir ģimene, trīs bērni, piemājas saimniecība ar lopiem. Invaliditāte viņam nav noteikta, ierobežojumu darbam nav. Lūdza nenoteikt sodu, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, jo bērni nav tik pieauguši, lai piemājas saimniecībā visu varētu izdarīt viņa vietā. Neviens cits nespēj to darbu padarīt.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu pret jurisdikciju, lietā cietušo nav, mantisks zaudējums nav nodarīts. Apsūdzētais sadarbojās ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršoto procesa veidu.ir /Persona A/ aktīvu administratīvo lietu nav, krimināli sodīts ar Dienvidlatgales prokuratūras 2024.gada 22.aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu kriminālprocesā Nr.19320124024, viņam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Noteikto sodu – sabiedriskais darbs, /Persona A/ izcieta, bet turpina izciest papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētais probācijas uzraudzības sods konkrētajā gadījumā var atturēt apsūdzēto no jauna noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un veicināt kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē, kā arī bērnu tiesību ievērošanu. Attiecībā uz soda prevencijas uzdevuma izpildi, tiesa ņem vērā vispārzināmu statistisko faktu, ka brīvības atņemšanas un īpaši īslaicīgas brīvības atņemšanas soda plaša piemērošana pēdējos gados nenostiprināja sodīto personu pārliecību par nepieļaujamību vadīt transportlīdzekļus bez attiecīgi noformētām tiesībām, tajā skaitā, izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Diemžēl, šādu likumpārkāpumu skaits nemitīgi pieaug. Tieši probācijas uzraudzībā uz zināmu laiku var efektīvi disciplinēt apsūdzēto no atkārtotiem analoģiskiem likumpārkāpumiem un vispār no probācijas noteikumu pārkāpumiem, jo saskaņā ar Krimināllikuma $38.^1$panta septītās daļas 2.punktu tiesa var aizstāt neizciesto soda laiku, vienu probācijas uzraudzības dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu, līdz trim gadiem, ja probācijas uzraudzība noteikta par mazāk smagu noziegumu. Rezultātā brīvības atņemšanas sods sakarā ar kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzēto vai soda izpildes iestādes noteikto pienākumu nepildīšanu var būt bargāks nekā īslaicīga brīvības atņemšana, kas pēc šī soda termiņa beigām vairs neietekmē notiesātā uzvedību.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinošo apstākli ir atzīstama savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Atbildību pastiprinošie apstākļi lietā nav konstatēti.

Tiesa uzskata par nepieciešamu noteikt apsūdzētajam probācijas uzraudzību, kuras termiņš ir lielāks par likumā paredzēto minimālo apmēru.

[7] Galīgais sods apsūdzētajam nosakāms, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, pilnīgi saskaitot piespriesto sodu ar papildsoda, kas piespriests ar Dienvidlatgales prokuratūras prokurora 2024.gada 22.aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu kriminālprocesā Nr.19320124024, neizciesto daļu.

[8] Aizturēts /Persona A/ nebija. Drošības līdzeklis netika piemērots un tānoteikšana nav nepieciešama. Lietisko pierādījumu un procesuālo izdevumu lietā nav. Arests /Persona A/ mantai nav uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda:

/Persona A/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pilnīgi saskaitot piespriesto sodu ar soda, kas piespriests ar Dienvidlatgales prokuratūras prokurora 2024.gada 22.aprīļa prokurora priekšrakstu par sodu kriminālprocesā Nr.19320124024, neizciesto daļu, noteikt /Persona A/ galīgo sodu – probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 7 (septiņiem) mēnešiem.

/Persona A/noteikt pienākumu 10 darba dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties probācijas uzraudzības soda izciešanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Drošības līdzekli nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas (2025.gada 23.oktobris), iesniedzot sūdzību Latgales rajona tiesā.

Tiesnesis	(paraksts)*	V.Isajevs

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu